

ního rozsudku, vyneseno podle § 572 c. ř. s., jímž výpověď uznána jest účinnou. Žalobce neopatřil si ani onoho příkazu dle § 562, ani rozsudku dle § 572 c. ř. s., nýbrž podal žalobu o zrušení smlouvy nájemní; k této žalobě sice byl formálně oprávněn podle odstavce III. a IV. smlouvy nájemní, ale nemůže dosíci příznivého rozsudku, poněvadž v době podání žaloby neměl pro tuto žalobu zákonného důvodu, jež v ní na základě smlouvy uplatňoval, totiž opominutí žalovaných, stodolu opravit.

Čís. 442.

Fakturové sudiště (§ 88, odstavec druhý j. n.) nezbytně předpokládá, že zboží bylo vůbec odesláno.

(Rozh. ze dne 16. března 1920, R I 64/20.)

Proti žalobě, vznesené u fakturového sudiště, namítal žalovaný místní nepříslušnost, ježto zboží nebylo vůbec odesláno, což žalobce při ústním líčení doznal. Soud první stolice námitku nepříslušnosti zamítl, kdežto rekursní soud jí vyhověl a žalobu odmítl. Důvody: Sudiště dle § 88, odstavec druhý j. n. předpokládá, že zboží bylo skutečně dodáno. Není-li tomu tak, nemůže přijetí faktury založiti sudiště dle § 88, odstavec druhý j. n.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Odeslání zboží jest nutným předpokladem fakturové příslušnosti. Žádá § 88 j. n., by faktura došla současně se zbožím nebo dříve než zboží. Došla-li později, není tu fakturového sudiště. Jest tedy odeslání zboží důležitým bodem, rozhodným pro posouzení fakturového sudiště. To plyne jasně i z konečného ustanovení § 88 odstavec druhý j. n., dle něhož není tu fakturového sudiště, byla-li fakturovaná zásilka odmítnuta jako neobjednaná. Tvrdí-li stížnost, že stačí odeslání zboží po skončeném sporu, jest to očividně nesprávné, poněvadž jde o posouzení příslušnosti ku projednávání sporu na základě žaloby (§ 41 j. n.). Předpis § 88, odstavec druhý, nepřipouští žádné výjimky. Obsahuje-li faktura doložku: »netto kassa faktura«, nemůže tím býti odstraněn předpoklad odeslání zboží.

Čís. 443.

Ve smlouvě svatební lze vzdáti se práva, požadovati dle § 1264 obč. zák. zrušení svatební smlouvy.

Zruší-li se dle § 1264 obč. zák. svatební smlouva, vrátí manžel manželce, co od něho kdysi dle smlouvy obdržel, bez ohledu k tomu, co na hodnotě v mezích přibýlo neb ubylo.

(Rozh. ze dne 16. března 1920, R I 89/20.)

Žalobce, jehož manželství bylo z manželčiny viny rozvedeno, domáhal se zrušení svatební smlouvy, již postoupil v roce 1909 své manželce do neodvolatelného vlastnictví polovinu usedlosti a dle níž při-